

og jeg mener mig berettiget til at svare paa den Henstilling, det ærede Medlem rettede til mig. Det ærede Medlem sagde, at han havde faaet sit Kendskab til dette Mødes Forhandlinger ved at læse flere Blade. Jeg tror nu, jeg overfor det ærede Medlem tør sige, at det ærede Medlem, som var ked af at læse saa mange Blade, i dette Tilfælde har læst for mange. Han henstillede, at jeg skulde erkende, at jeg havde haft Uret i den Diskussion, der blev ført paa Mødet. Jeg vil sige, at jeg har saa stor Tillid til det ærede Medlems Loyalitet, at jeg føler mig overbevist om, at hvis han havde været til Stede paa det Møde, vilde han ikke være fremkommet med den Udtalelse. Diskussionen drejede sig aldeles ikke om Nødvendigheden af at optage Laan i 1920, det Spørgsmaal var overhovedet ikke fremme under Diskussionen. Den drejede sig i saa kategoriske og aldeles afgjorte Vendinger, at enhver Mulighed for Misforstaaelse var udelukket, om, hvorvidt der overhovedet var optaget noget Statslaan i 1920, og hvorvidt det var opført paa Statsregnskabet. Det ærede Medlem var ikke til Stede, men der var adskillige Tilhørere, som alle kan bevidne Rigtigheden af, hvad jeg her siger, ogsaa Medlemmer af dette Ting. Jeg stod til min store Forbavselse overfor en ganske kategorisk udtalt Paastand om, at der paa Statsregnskabet for 1919—20 overhovedet ikke var ført noget Statslaan til Indtægt. Jeg siger: til min store Forbavselse, og det er ogsaa derfor, jeg mener — idet jeg føler mig overbevist om, at en saadan Paastand maa blive indhentet af Sandheden; selv om man siger, at Sandheden, naar den kommer bagefter, aldrig kan indhente en Usandhed, er der dog visse Tilfælde, hvor det maa ske —, at Betegnelsen dristig om den Optraeden, der fandtes der, neppe kan siges at være for stærk.

Det ærede Medlem indrømmer selvfølgelig, at der findes Statslaan paa Statsregnskabet for 1919—20. Genforeningslaanet med sine 145 Millioner optræder jo aabent som en Indtægt, der er skaffet gennem Laan. Det ærede Medlems Udtalelser med Hensyn til de 5 Millioner, der er henlagt til Rask-Ørsted Fondet var knap saa klare. Det ærede Medlem vilde nok indrømme, at det paa en Maade var Statslaan, men der var ogsaa en Udgift i det paagældende Aar paa 5 Millioner. Selvfølgelig er efter min Mening dette Statsregnskab aldeles uangribeligt. Jeg gør blot opmærksom paa den Kendsgerning, at disse 5 Mill. Kr. er tilvejebragt ved Laan, og hvis det ærede Medlem vil se efter i det

Finanslovsforslag, som her behandles, f. Eks. i Anmærkningen til § 24, Forrentning af Statsgælden, vil han finde, at der umiddelbart efter Renterne af Genforeningslaanet paa de 145 Millioner staaar anført Renter af et 5 pCts uamortisabelt Statslaan i Henhold til den og den Lov paa 5 Millioner. Nu siger det ærede Medlem, at det ikke er Statsgæld i almindelig Forstand, for den kan fjernes ved et Pennestrøg. Det turde dog være tvivlsomt, om man kan indgaa en saadan Forpligtelse og saa stryge den ved et Pennestrøg. I alt Fald hviler den paa en Lov, der er vedtaget i det paagældende Aar, og Indtægten til den Udgift, denne Lov paalægger Statskassen, er tilvejebragt ved Udstedelse af Statsobligationer og forrentes paa § 24, hvor Statsgældens Forrentning opføres.

Hvad jeg har hævdet ved den omtalte Forhandling — deri tager jeg ikke fejl, og jeg sætter min Viden derom betydeligt over det ærede Medlems, som ikke var til Stede —, er, at naar de Radikale hævder, at der var et talmæssigt Overskud i 1919—20 paa 148 Mill. Kr., saa kan dette være rigtigt, men paa Indtægtssiden er der 145 Millioner, som er tilvejebragt ved Genforeningslaanet, 5 Millioner, som er Laan til Rask-Ørsted Fondet, og 28 Millioner, som indkom ved Salget af de vestindiske Øer (*Brandes*: Hvor staaer de?). I Driftsregnskabet, Hvad enten man opfører dem det ene eller det andet Sted, er deres Oprindelse utvivlsom. Naar man lægger dette sammen, forvandles Overskuddet til et Underskud paa 29—30 Millioner. Andet og mere har jeg ikke sagt. Derimod har et Medlem af det ærede Medlems eget Parti offentligt overfor en Forsamling udtalt, at der overhovedet ikke findes noget Statslaan ført til Indtægt paa Regnskabet for 1919—20.

Brandes: Ja, det er jo det, det staaar paa, om det ærede Medlem af Folketinget, som den højtærede Landbrugsminister diskuterede med paa det omtalte Møde, har sagt dette, at der overhovedet ikke paa vedkommende Statsregnskab fandtes opført en Indtægt af Statslaan. Jeg har altsaa læst den Artikel, overskrevet: Uhørt Dristighed, som findes i Regeringsorganet her i København, og jeg har desuden læst et Referat af Mødet i et Provsinsblad, og af begge disse Referater har jeg faaet det Indtryk, at det, som blev diskuteret, var, om der var optaget et Statslaan paa samme Vis, som Statslaan var blevet optaget i tidligere Aar: for at skaffe den nødvendige Indtægt i Statskassen til at dække Udgiften.